

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η περιεχόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2008/95/EK ⁽¹⁾, έκφραση «ενδείξεις που μπορούν να χρησιμοποιούνται στο εμπόριο, προς δήλωση [...] άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας», οσάκις χρησιμοποιείται στο πλαίσιο εξετάσεως του παραδεκτού της αιτήσεως καταχώρισεως σημείων ή ενδείξεων για τον προσδιορισμό αμπελοοινικών προϊόντων, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι καλύπτει την αναφορά, στα λεκτικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται ως σήμα και τα οποία περιλαμβάνουν μια προστατευόμενη γεωγραφική ονομασία ως ονομασία προελεύσεως του οίνου, του όρου «adega» [οινοποιείο], ως εκφράσεως που χρησιμοποιείται ευρέως για τον προσδιορισμό των εγκαταστάσεων και των χώρων όπου παρασκευάζονται αυτού του είδους τα προϊόντα, στο λεκτικό στοιχείο που χρησιμοποιείται ως σήμα, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η λέξη αυτή (adega) αποτελεί ένα από τα λεκτικά στοιχεία που συνθέτουν την καταστατική επωνυμία του νομικού προσώπου που ζητεί την καταχώριση του σήματος;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ 2008, L 299, σ. 25).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (Πορτογαλία) στις 15 Νοεμβρίου 2017 — Cogeco Communications Inc κατά Sport TV Portugal κ.λπ.

(Υπόθεση C-637/17)

(2018/C 032/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Cogeco Communications Inc

Εναγόμενες: Sport TV Portugal, SA, Controlinvest-SGPS SA, Nos-SGPS SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 9, παράγραφος 1, και το άρθρο 10, παράγραφοι 2, 3 και 4, της οδηγίας 2014/104/ΕΕ ⁽¹⁾, της 26ης Δεκεμβρίου 2014, σχετικά με ορισμένους κανόνες που διέπουν τις αγωγές αποζημίωσης βάσει του εθνικού δικαίου για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου του ανταγωνισμού των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και οι λοιπές διατάξεις της οδηγίας αυτής ή οι ισχύουσες γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι δημιουργούν δικαιώματα υπέρ ιδιώτη (εν προκειμένω, ανώνυμη εμπορική εταιρία καναδικού δικαίου) την ικανοποίηση των οποίων μπορεί ο τελευταίος να επιδιώξει δικαστικώς έναντι άλλου ιδιώτη (εν προκειμένω, ανώνυμου εμπορικής εταιρίας πορτογαλικού δικαίου) στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως για προβαλλόμενες ζημιές απορρέουσες από παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού, λαμβανομένου ιδίως υπόψη ότι κατά την ημερομηνία ασκήσεως της επίμαχης αγωγής (27 Φεβρουαρίου 2015) δεν είχε καν παρέλθει ακόμη η ταχθείσα προς τα κράτη μέλη προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, δυνάμει του άρθρου 21, παράγραφος 1, της οικείας οδηγίας;
- 2) Έχουν το άρθρο 10, παράγραφοι 2, 3 και 4, της οδηγίας, καθώς και οι λοιπές διατάξεις της οδηγίας αυτής ή οι ισχύουσες γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι προσκρούει σε αυτά αυτές διάταξη του εθνικού δικαίου όπως το άρθρο 498, παράγραφος 1, του πορτογαλικού αστικού κώδικα, το οποίο, εφαρμοζόμενο επί πραγματικών περιστατικών που έλαβαν χώρα πριν από τη δημοσίευση της οδηγίας, πριν από την έναρξη ισχύος της και πριν από την ταχθείσα για τη μεταφορά της προθεσμία, στο πλαίσιο αγωγής η οποία ασκήθηκε επίσης πριν την ως άνω τελευταία ημερομηνία:
 - α) τάσσει τριετή προθεσμία παραγραφής για δικαίωμα αποζημιώσεως βάσει εξωσυμβατικής αστικής ευθύνης,
 - β) ορίζει ότι ο υπολογισμός της τριετούς αυτής προθεσμίας αρχίζει από την ημερομηνία κατά την οποία ο ζημιωθείς έλαβε γνώση του δικαιώματός του, ακόμη και αν δεν γνώριζε την ταυτότητα του υπαίτιου και την ακριβή έκταση της ζημίας, και

- γ) δεν περιέχει κανόνα δυνάμει του οποίου να επιβάλλεται ή να επιτρέπεται η αναστολή ή η διακοπή της ως άνω παραγράφου λόγω του γεγονότος και μόνον ότι η αρχή προστασίας του ανταγωνισμού έλαβε μέτρα στο πλαίσιο έρευνας ή διαδικασίας σχετικά με παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού στην οποία αναφέρεται η αγωγή αποζημιώσεως;
- 3) Έχουν το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας, καθώς και οι λοιπές διατάξεις της οδηγίας αυτής ή οι ισχύουσες γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι προσκρούει σε αυτά διάταξη του εθνικού δικαίου όπως το άρθρο 623 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, το οποίο, εφαρμοζόμενο επί πραγματικών περιστατικών που έλαβαν χώρα πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας και πριν από την ταχθείσα για τη μεταφορά της προθεσμία, στο πλαίσιο αγωγής η οποία ασκήθηκε επίσης πριν από την ως άνω τελευταία ημερομηνία:
- α) προβλέπει ότι οριστική καταδίκη η οποία έχει εκδοθεί στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας λόγω παραβάσεως δεν παράγει αποτελέσματα επί διαδικασίας ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων που αφορά έννομες σχέσεις οι οποίες εξαρτώνται από τη διάπραξη της παραβάσεως; Ή (ανάλογα με την ερμηνεία που θα γίνει δεκτή),
- β) ορίζει ότι η ως άνω οριστική καταδίκη στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας λόγω παραβάσεως συνιστά, έναντι τρίτων, απλώς και μόνο τεκμήριο *iuris tantum* ως προς το υποστατό των πραγματικών περιστατικών τα οποία περιλαμβάνονται στις προϋποθέσεις επιβολής κυρώσεως και στα στοιχεία του αδικήματος, σε κάθε τυχόν διαδικασία ενώπιον πολιτικών δικαστηρίων που αφορά έννομες σχέσεις οι οποίες εξαρτώνται από τη διάπραξη της παραβάσεως;
- 4) Έχουν το άρθρο 9, παράγραφος 1, το άρθρο 10, παράγραφοι 2, 3 και 4 της οδηγίας, ή το άρθρο 288, εδάφιο τρίτο, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή τυχόν άλλη διάταξη του πρωτογενούς ή παραγώγου δικαίου, το νομολογιακό προηγούμενο ή οι ισχύουσες γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι προσκρούει σε αυτά η εφαρμογή κανόνων του εθνικού δικαίου όπως το άρθρο 498, παράγραφος 1, του πορτογαλικού αστικού κώδικα και το άρθρο 623 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, οι οποίοι, εφαρμοζόμενοι επί πραγματικών περιστατικών που έλαβαν χώρα πριν από τη δημοσίευση, την έναρξη ισχύος και την ταχθείσα προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας, στο πλαίσιο αγωγής η οποία ασκήθηκε επίσης πριν από την ως άνω τελευταία ημερομηνία, δεν λαμβάνουν υπόψη το γράμμα και τον σκοπό της οδηγίας και δεν τείνουν προς την επίτευξη του επιδιωκόμενου με αυτήν αποτελέσματος;
- 5) Επικουρικός, και μόνο εφόσον το Δικαστήριο απαντήσει καταφατικά σε οποιοδήποτε από τα ανωτέρω ερωτήματα, έχουν το άρθρο 22 της οδηγίας, καθώς και οι λοιπές διατάξεις της οδηγίας αυτής ή οι ισχύουσες γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι προσκρούει σε αυτά η εν προκειμένω εφαρμογή από το εθνικό δικαστήριο του άρθρου 498, παράγραφος 1, του πορτογαλικού αστικού κώδικα ή του άρθρου 623 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας υπό την ισχύουσα διατύπωσή τους, αλλά ερμηνευόμενα και εφαρμοζόμενα κατά τρόπο που συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 10 της οδηγίας;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πέμπτο ερώτημα, δύναται ιδιώτης να επικαλεστεί το άρθρο 22 της οδηγίας έναντι άλλου ιδιώτη ενώπιον εθνικού δικαστηρίου στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως για ζημίες που υπέστη συνεπεία παραβιάσεως του δικαίου του ανταγωνισμού;
- (¹) Οδηγία 2014/104/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με ορισμένους κανόνες που διέπουν τις αγωγές αποζημιώσεως βάσει του εθνικού δικαίου για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2014, L 349, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije
(Σλοβενία) στις 27 Νοεμβρίου 2017 — E.G. κατά Republika Slovenija

(Υπόθεση C-662/17)

(2018/C 032/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: E.G.

Αναιρεσίβλητη: Republika Slovenija